

**R. P. Georgii De Rhodes Avenionensis, È Societate Iesv,
Philosophia Peripatetica, Ad Veram Aristotelis Mentem**

Rhodes, Georges de

Lvgdvni, 1671

Sect. iv. Quænam res, & quibus modis sint in loco.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95638)

Deum se determinantem ad creandum illum hic, & non alibi; esset enim eadem actio secundum entitatem, sed non prodiens à Deo volente agere hic. Si essem creatus alibi, esset eadem voluntas diuina realiter & entitatiue; sed virtualiter & connotatiue diuersa, quia connotaret diuersum locum. Denique concedo hanc maiorem; quando Deus vult creare Petrum hic, habet Dei voluntas pro obiecto Petrum esse hic, siue coexistentiam Petri, & talis loci; sed distingo minorem. Illa Dei voluntas non habet seipsam directè, ac formaliter pro obiecto, concedo; non habet aliquid pro obiecto à quo connotatur, nego. Cum enim Deus vult creare Petrum hic, obiectum diuinæ voluntatis est creatio Petri connotans talem locum & voluntatem diuinam ita determinatam.

Obiicitur secundò. Vbiunque datur nouus effectus formalis, datur necessariò aliqua noua causa formalis; & vbi manet eadem causa formalis, manet idem effectus formalis: sed esse hic, est effectus formalis nouus, qui non ponitur posita entitate Petri & loci, neque manet illà remanente: ergo præter entitatem Petri & loci, requiritur aliqua causa formalis, per quam Petrus denominetur esse hic.

Resp. distinguendo minorem; sed esse hic est effectus formalis nouus, qui non ponitur posita entitate Petri & loci nudè sumpta, concedo; qui non ponitur posita entitate Petri & loci cum illa mutatione præuiā, nego minorem; implicat enim vt ponatur entitas Petri & loci, & talis mutatio præuiā, quin ponatur præsentia Petri ad locum, sicut paternitas potest non esse, quamuis existat paternitas patris, & entitas filij; potuit enim hic filius produci ab alio patre: debet ergo præter illas entitates esse generatio, quæ sit ratio fundandi paternitatem. Sic esse potest entitas Petri, & entitas loci sine præsentia locali, præter quas exigitur aliqua mutatio in re locata.

Obiicitur tertio, debere dari fundamentum aliquod relationum propinquitatis & distantie; non apparere autem quodnam illud esse possit præter vbi. Deinde prædicamentum *vbi*, esse aliquod verum ens reale, quod non potest esse solus locus extrinsecus. Præterea esse hic non esse denominationem extrinsecam; nam ego intrinsecè sum hic, non extrinsecè. Denique omnem actionem habere debere terminum, motum autem localem non posse habere terminum alium præter vbi.

Resp. fundamentum relationum propinquitatis & distantie non esse aliud quàm entitatem ipsam rei locatæ prout effectam mutatione aliqua, vel intrinseca, vel extrinseca, non autem vbi. Deinde prædicamentum *vbi*, esse verum ens reale, sed connotatiuum, quod dicit in recto locum, in obliquo autem rem locatam, vel contrà; ideòque esse hic, non est denominatio solum extrinseca, sed vera connotatio. De termino motus localis dicitur statim.

S. II.

Utrum detur aliquod vbi fluens distinctum à motu.

Dico secundò, nullum dari vbi fluens distinctum ab entitate motus localis, sed ipsummet motum in ratione fluxus esse vbi fluens. Ita docent Gregorius, Ferrariensis, Caietanus, & plures alij apud Vasquez 1. part. disp. 195. c. 2.

Ratio est, quia si vbi fluens distingueretur à mo-

Atu locali, propterea tantum distingueretur, quia deberet esse terminus motus localis in ratione fluxus, prout actio est: sed vbi fluens distinctum à motu non propterea est necessarium, quia debet esse terminus motus localis: ergo huiusmodi vbi fluens non est necessarium. Probatur minor. Ad hoc vt terminetur verum & reale fieri, sufficit vera & realis entitas, quæ per ipsum fiat: sed præter vbi fluens reperitur vera & realis entitas, quæ fiat per motum, quod probò: nam entitas motus vt sic, est vera & realis entitas: ergo illa debet habere verum & reale fieri: sed illud fieri non est aliud præter istam actionem: ergo hæc actio est verum fieri huius motus. Ne igitur quæras cuius rei fieri sit actio; sufficit enim quod sit fieri huius fluxus, seu motus localis.

BObiicitur primò. Omnis actio realis habet terminum distinctum, qui per ipsam fiat, hoc enim *diffur.* probatum est: motus localis est vera, & realis actio: ergo debet habere aliquem terminum, qui per ipsam fiat; ille autem non est nisi vbi fluens, nihil enim aliud distinguitur à motu, qui realiter actio est.

Prima obiectio.

Resp. nullam quidem esse posse actionem, quæ non habeat aliquem terminum per ipsam productum; sed duo tamen genera sunt actionum, vnum earum, quarum primarius finis est tendere ad terminum; illæ non producant vllum terminum distinctum, sed tantum illum acquirunt. Alterum genus earum est actionum, quarum finis primarius est producere aliquid; illæ producant terminum distinctum, vt probatum est nuper: motus localis pertinet ad primum genus actionum, non ad secundum.

Obiicitur secundò. Si daretur motus localis in vacuo, deberet esse aliquis eius terminus; ille non esset locus extrinsecus: ergo esset vbi.

Secunda obiectio.

Resp. motum localem, qui fieret in vacuo, habere terminum intrinsecum, non quidem à se distinctum realiter, sed sola ratione: non haberet autem alium terminum, & tamen diceretur motus localis, quia quantum est ex se, aptus esset acquirere locum.

DEx quibus colliges primò, nihil esse posse in loco per realem vnionem cum ipso loco, quo modo ait Vasquez, Angelos esse præsentés loco, quia scilicet producant in se ipsis vbi, quod vnit illos cum loco, à quo sic dependet, vt nullum Angelus possit habere vbi, nisi per illud vnatur corpori, quod si poneretur supra cælum, ibi careret omni vbi. Ex quo etiam sequitur, quod si Angelus sit in naui, quæ currat, ipse tamen non mouebitur. Quæ omnia reiecta sunt in tractatu de Angelis.

Vnio Angeli cum loco.

EColliges secundò, falsum etiam esse, quòd aliquid esse possit in loco per propriam operationem, quod de Angelis asserunt Thomistæ: sed ostenditur in tractatu de Angelis, non esse probabile, quia prius est rem esse indistantem à loco, quàm in eo operari, sicut prius est rem esse in tempore, quàm operari in tempore: sed neque apparet, quid Angelus existens in cælo empyreo possit in eo operari.

Per operationem suam nihil est in loco.

SECTIO IV.

Quanam res, & quibus modis sint in loco.

Dixi, quid sit esse vbiatum, & præsens loco, nunc de modis quibus res est præsens locum breuiter dici possunt. Primò quot modis res sint in loco: secundò vtrum quidquid existit, sit

T 4 etiam

Affectio negatiua.

Probatio.

etiam præfens loco: tertio vtrum possit etiam di-
uinitus aliquid nullibi esse.

§. I.

Quot modis res possint esse præfentes loco.

Triples mo-
dus essendi
in loco.

Loco primò, tribus modis essentialiter distin-
ctis res esse posse præfentes loco, immensè,
definitivè, circumscriptivè.

Ratio est, quia quicquid existit, vel est Deus, vel
spiritus, vel corpus: Deus est in loco immensè,
spiritus est definitivè, corpus circumscriptivè. Esse
in loco immensè Deus dicitur, quia omnibus re-
bus & spatiis præfens est intus, ac interminabili-
ter, intus replens, foris ambiens, sursum regens,
infra sustinens. *Si ascendero in cælum, illic est; si
descendero in infernum, adest.* Esse definitivè in lo-
co, est ita esse in spatio definito ac terminato, vt
totum sit in toto loco, & totum in qualibet parte
loci; sic enim Angelus & anima locum occupant:
anima tota corpus informat, & in extremo digi-
to tota est. Locus autem ille definitivus alius est
totalis, alius inadæquatus; locus Angeli, vel ani-
mæ adæquatus est, quem res exigit occupare secun-
dum suam naturam, non autem maiorem. Locus
inadæquatus est is, in quo licet totus sit Angelus,
vel anima, extra illum tamen est, & ita dicitur esse
in eo totus, non totaliter. Hic modus præfentia
localis proprius quidem spirituum est, vt dixi, quo-
rum nulla est pars, & tamen locum occupant diui-
sibilem, sed diuinitus tamen potest convenire cor-
pori, quod erit in puncto totum, & tamen millies
& millies replicatum erit in loco diuisibili, & ex-
tensum ad modum spirituum. Cuiusmodi est san-
ctissimum Christi corpus in Venerabili Sacramen-
to totum latens sub tota specie, & totum in singu-
lis eius partibus; nec diminutum in atomo, ne-
que in amplissima mole grandius; totum amans,
& totum amor; spiritus oris nostri, vt in vmbra
eius vivamus. Esse in loco circumscriptivè dicitur
locatum, quando ita continetur, vt sit totum in
toto loco, & singulas partes habeat in singulis
partibus loci, quo modo existunt in loco substan-
tiæ omnes corporeæ; spiritui autem contineri
non potest, quia supponit multitudinem partium,
quæ in spiritibus nulla sunt.

Præter tres illos modos existendi in loco, alia
dicuntur esse per se in loco, alia per accidens. Per
se dicitur esse in loco, quod non est per aliud, in
quo contineatur: huiusmodi est substantia corpo-
rea. Esse in loco per accidens, est esse in loco per
aliud, in quo includatur; sic enim accidentia quæ
inherent corpori, sunt in loco. Deinde alia di-
cuntur esse actu in loco, alia potentiâ. Actû est in
loco, quod actualiter est separatum ab eo, in quo
continetur, vt ignis dicitur actu esse in concauo
lunæ. Potentiâ dicitur esse in loco, quod non est
actu separatum ab eo, à quo proximè ambitur;
v.g. partes intimæ corporis non actu, sed potentiâ
sunt in loco.

§. II.

*Vtrum omnia sint in loco, & vtrum possit ali-
quid esse nullibi.*

Conclusio
affirmans.

Loco secundò, omnia quæ existunt, siue spiri-
tus sint, siue corpora, esse aliquo modo in
loco, saltem sumpto secundum communem sen-
sam vulgi.

A Primò enim accidentia (vt notavi) sunt in lo-
co, non per se, quia separata non sunt à substan-
tiis; sed verè tamen locum habent, quo ambiun-
tur aequè ac si essent per se à substantiis separata,
vt patet ex accidentibus Eucharisticis. Secundò
qualibet substantiæ corporeæ sublunares ambiun-
tur superficie aliqua, quod est etiam certum de sub-
stantiis spiritualibus; tametsi difficile sit dicere,
quomodo illæ carentes partibus coextendi possint
spatio diuisibili, & per quam formam coextendan-
tur. Tertio sphaera vltima cælestis secundum super-
ficiem convexam non potest esse in loco sumpto
Aristotelicè, sed est tamen in spatio illo, quod dixi
esse supra cælos. Quarto beati existentes in
cælo, & damnati in inferno locum habent, sanè
diversissimum; *vox enim Domini*, vt explicat Basi-
lius, *dividentis flammam ignis*; quia scilicet amicis
suis habitare Deus dat lucem, inimicis verò para-
vit habitaculum ardoris & caliginis: *Præparata
enim est ab heri tophetus, à rege præparata, profunda
& dilatata. Ibi videlicet habitabunt cadaveravivorum,
qui prævaricati sunt, quorum ignis non extinguatur,
& vermis non morietur.*

Dico tertio. Implicat rem aliquam esse absolute
nullibi, si esse nullibi significet in nullo esse loco
extrinseco, sumpto secundum communem sensum
vulgi; posse autem esse nullibi, si significet in
nullo esse loco sumpto philosophicè. Res ex dictis
videtur comperta, neque vlla eger probatione.

C Dico quartò. Si præfentia localis esset aliquod
vbi distinctum à re locata, non posset etiam diui-
nitus res creata spoliari omni modo præfentia, sic-
ut implicaret illam esse nullibi. Negant Vasquez
& Moncaus, putantes vbi angelicum esse vni-
onem Angeli cum loco reali, atque adeo putantes
posse Angelum esse nullibi.

Rationes Suarez efficaces sunt, supposita dislin-
ctione vocationis à re vbiata, quia primò ex ea
sententia omnis motus localis producit necessariò
vbi: Angelus positus supra cælos moveri posset
localiter: ergo haberet vbi. Deinde relatio non
potest esse sine suo fundamento: sed Angelus vbi-
cunque poneretur, esset præfens, vel distans ab
aliquo loco, & corpore; vel enim esset præfens
cælo, vel ab eo distans: ergo debet semper habere
fundamentum distantia huius & propinquitatis,
quod est internum vbi. Denique sicut non potest
aliquid creari à Deo, quin habeat durationem, ita
vt sit nunc; ita neque accipere potest existentiam,
quin accipiat vbiocationem, per quam sit alienubi.

Cum ergo quæritur, vtrum possit aliquid esse
nullibi, facilis responsio est; vel enim significatur,
vtrum aliquid carere possit omni loco extrinseco,
vel quæritur de vbi interno distincto: si primum,
nulla res potest esse nullibi absolute, quia est in
spatio, vel reali, vel imaginario: si secundum,
qua libet res nullibi est, quia ficticia est, vt dixi,
vbiatio distincta.

SECTIO V.

*Vtrum plura corpora esse possint simul in
eodem loco.*

DE solis corporibus potest esse quæstio, quia
spiritus se invicem & corpora pervadunt; im-
penetrabilitas autem solius quantitatis passio est;
vt autem illa explicetur accuratius, tria videntur
necessaria. Primò vtrum corpora naturaliter se mu-
tuo excludant ab eodem loco: secundò, vtrum
diuinitus esse possint simul: tertio, quod est diffi-
cilis,